

LANCZKOR GÁBOR

Kénszag**Michelangelo Merisi da Caravaggio:
Keresztelő Szent János lefejezése**

*A hullámok fehérülő foltjai
a mélyben. Mintha egy ős-éjszaka
forrongó csillagképei ütnének át a nappali
égbolton. És nincs földszaga*

*a földnek. Nincs a föld. Kifordult önmagából.
Eltűnt. A végtelen kék úrre váltván
magát halottai porából.
És vissza. Repülőtér betonjára Máltán.*

*A föld, akár
a halál angyala.
A szárny
két széles gyolcsszalag,*

*a mellén, vállán át- és áttekerve és megkötve hátul
finom kis csípője fölött.
Tartja a tálcát. Megrándul
a torokban kivérző test hátrakötött*

*kézzel előtte lenn a földön.
Leteszi a kardot a hóhér. Tört. A nyak hátsó felét.
A csigolyáit.*

**Michelangelo Merisi da Caravaggio:
Szent Lúcia temetése**

*Megszökött a vallettai börtön-
ből. És hajóra szállt Szicília felé.*

*Siracusába.
Ott megfestette ezt az oltárképet.
Lábuk előtt hever. Sírgödrét ássa,
a katakomba-mélyet*

*a katakomba
nyirkos talajába két férfi.
Át van metszve a torka.
A püspökük Isten áldását kéri*

*a gyülekezetükre. Rögtön elnyeli a hangokat
a vastagon lerakódott sötét hamu.
Lefojtva világítanak
a friss fenyőhamu-*

*szín ég fényében
a hó kiterjedt foltjai.
Lenn,
a gyengéden meghúzott körkörös szintek alatt a naxosi*

*öböl. A fekete hamu. A kórók a lávakövek között. Fenyők.
És gesztenyék. Nyárfák. Szőlők és kaktuszok. A madarak.
A gyíkok. A fűveny.*

**Michelangelo Merisi da Caravaggio:
Lázár feltámasztása**

*Észak felől
keresztülzúg egy-egy nagyobb darab*

*levegőtlen széltömb a völgyön.
Bolyongok
a ferde síkon öklöm-
nyi fekete bazaltok,*

*pordúnék közt tovább. A felséges főkráter
felé. Keresztül a széles gerincen.
Fakul a szürke éter.
Roppant hangjegynek látszik innen*

*a füstölgő vörösesbarna kúp
sötét, hosszanti hasadéka.
Oda. Parányi jégtűkkel vadul
a szél. És mint egy véka*

*ezüst, felragyognak a meredély kagylóhéj-forma nagy
[hófoltjai.*

*Körös-körül a fekete hamu felszíne
elkezd átizzani,
a legsötétebb porszemcséivel.*